

Loutkářský Labužník

pondělí 5.7.2010

5

dailyexpresspuppetrestaurantmenu

deník loutkářské chrudimi 2010

DNĚŠNÍ MENU

DKP

hlavní scéna

15.00 a 18.00

**POHÁDKY O KOHOUTKOVÍ
A SLEPIČCE**

Loutkové divadlo Střípek, Plzeň

DKP

malá scéna

11.00, 14.00 a 16.00

**KOLO ŠTĚSTĚNY A MENŠÍ
KROUŽKY**

Na holou, Hořovice

MED

11.00, 14.00 a 16.00

JENOVEFA

DS J. J. Kolár při TJ Sokol, Poniklá

Zabijacques

předkrm

Nerad nosím špatné zprávy, ale už se nám to, děťátka koťátka, chýlí...

Pro mě je teprve první den druhé půli festivalu, ale pro vás – až si to budete číst – bude už den předposlední. Takový je paradoxní osud všech redaktorů zpravodaje. Na festivalech se už tak špatně počítají dny a bývá těžké udržet pojem o čase až pohříchu rychle plynoucím, ale když člověk navíc každý den píše o tom, co bude zítra a má to psát jako že to je dneska, leckterý mozek se začne pomalu přehřívat. Aby toho nebylo málo, hodiny se překlápí přes půlnoc a ono zítra, o kterém se píše, jako by to bylo dneska, se již oficiálně stane dneškem, přestože je stále ještě včerejší noc. Fučíkova země, kde zítra znamená již včera, je oproti tomu hotový Srandistán...

Dobrou chuť a chutě do finíse!

Spolkový dům

10.00, 15.00 a 17.00

**JAK MECHÁČEK S BEDRNÍČ-
KEM ZACHRÁNILI VÍLU**

Doplňkový program

Loutková scéna Radost, Strakonice

Klub

20.00

Veřejná rozprava

DKP

malá scéna

22.00 a 23.30

SVĚT PODLE FAGI

Inspirational program

Divadlo DNO, Hradec Králové

Na této straně přinášíme hodnocení z krajských přehlídek.

Loutkové divadlo Střípek Plzeň Ivana Faitlová podle Michala Černíka: POHÁDKY O KOHOUTKOVÍ A SLEPIČCE

V představení Pohádky o kohoutkovi a slepičce, jehož premiérovou verzi jsme měli možnost vidět, je všech prostředků správnou měrou namícháno. Průzračná dramaturgie kloubí sedm příběhů, které vtupně propojují výstupy krtka (glosy vypravěče, moderátora). Velice vtupná je i existence šneka, táhnoucího se též celým představením. Jednotlivé postavy zvířátek jsou čistě zahrány a charaktery jasně vykresleny. Písňe během celého představení zcela zapadají do rázu a humoru, nudit se nemůžou ani dospělí. Barvitá scénografie působící nádechem ruského folkloru je kompaktní, nic neruší. Představení určené nejvíce mateřinkovému obecnstvu má velikou šanci absolutního úspěchu a pro pochopení a pozorné sledování lze snad jen doporučit zkrácení (vynecháním dvou příběhů) nebo napomoci temporytmu vytvořením většího kontrastu mezi jednotlivými pasážemi (představení působí trochu monotónně) či jasně určené nebo jen silněji zpracované jednotící téma, které by vytvořilo silný podproud představení. Tím je třeba vývoj a peripetie vztahu kohoutka a slepičky...

Jakub Doubrava

Divadlo NA HOLOU Hořovice John Kennedy Toole: KOLO ŠTĚSTĚNY A MENŠÍ KROUŽKY

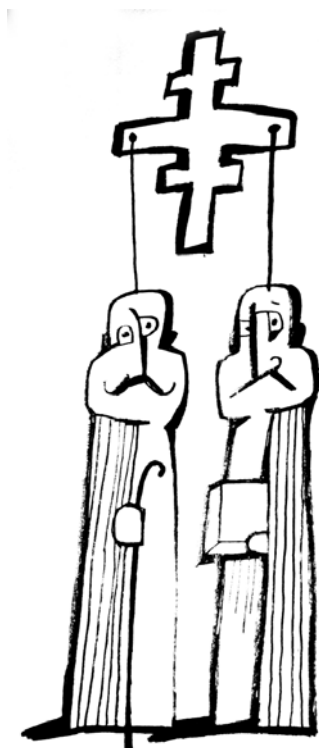
Ti, co milují Tooleho knihu Společení hlupců, jásali. Multi muž Ludvík „Říha“ Řeřicha spolu se svým souborem a zdatnými muzikanty vytáhli z knihy to podstatné a převedli to na jeviště.

K brilantnosti vyprávěného příběhu ovšem chyběla výraznější a důraznější hra s manekýny. Ta byla navíc dost „utopená“ ve tmě, takže inscenace kladla na diváka neúměrné nároky na soustředění. Jednotlivé scény zatím působily poněkud samostatně, rozdrobily děj a znepráhlednily hlavní téma pro ty, kteří danou knihu neznají.

Přesto všechno je tato inscenace velmi ambiciózní, nápaditá a inspirativní. Velmi poctivá snaha vyprávět příběh „asociální“ osobnosti v podivně „asociálně“ pokřivené společnosti je sympatická a oslovující. Ocenění si také zasloužil vynikající hudební a zvukový part.

Poetika souboru Na holou jistě není pro všechny diváky, ale se stejnou jistotou lze říct, že svého diváka již má a jeho převádění nových témat na jeviště je natolik objevné, že si rozhodně zaslouží účast na 59. Loutkářské Chrudimi.

Pavlaína Kordová (doplněná Š. Filčíkem)

Cyrilova píseň

*(již jeden zvěřozvěst druhému pěl
cestou do zemičky naší, mlékem
a strdím oplývající)*

Můj Metoděj

Vagabund osudů a hlávek

Jenž pojíká hranolky

Rýži však vyhýbá se

Můj Metoděj

Krásné zlo – MED – má pod rohlíkem

Když prodává po domech

Cyrilici s knedlíkem

DS J.J.Kolár při TJ Sokol Poniklá Tomáš Hájek podle kočovných loutkářů: JENOVEFA

Inscenace Jenovéfy je prvním vykočením tohoto činoherního souboru na pole loutkového divadla, nicméně je na místě podotknout, že autor předlohy sepsané podle textů kočovných loutkářů a režisér inscenace Tomáš Hájek absolvoval v minulých letech několik seminářů na Loutkářských Chrudimích.

Už samotný text je dobrým východiskem pro kvalitní inscenaci - je psán sice košatým jazykem starých loutkářů, ale dějovou linku vede přímočaře k cíli. Vše se odehrává jednak na paravánu jednoduchými javajkami vlastní výroby, jednak v menším okénku v paravánu plošnými loutkami a předměty znázorňujícími celkový pohled na krajinu a boje v ní se odehrávající, nebo naopak některé detailní záběry (například ruku píšící list). Javajky vládnu razancí a přesným načasováním a čitelností gest, až po závěrečné zatlačení očí Jenovéfě. Pohledy na krajinu a především znázornění situace a akcí na bitevním poli jsou nápadité a výstižné. Proměny mezi krátkými sekvencemi střídajícími se v obou zmíněných prostorech jsou vyplněny hudbou či zvukem. I přesto by celku prospělo ještě rychlejší střídání proměn. Ale to je jen drobnější vada na krásě.

Alena Exnarová
(redakčně kráceno)

Co se učera navařilo

Robert KŘEŠŤAN a DRUHÁ TRÁVA

I ten nejzavilejší ironik se musel dojmout při koncertu Roberta Křesťana. A pokud odolával celý koncert, závěrečná píseň Panenka byla natolik odzbrojující, že zpíval snad každý přítomný. Koncert byl možná určen pro generaci starších, ale při pohledu na publikum to tak rozhodně nevypadalo. Vlnil se každý, pobrukovala většina a odvážnější si vzadu dali malý taneček.

Někdy je hezké se dojmout. Kvalitně dojmout.

Koncert Roberta Křesťana

-nil-

BAJAJA

POZOR! Atentát slov nabytých humorem na Park Republiky!!! Exploze vtipů, zábavy, srandy, gagů a neskutečná nehybnoucí energie. Škaredý vousatý pán (hercova slova) chrlí z jeviště neskutečným způsobem celé kamiony písmenek poskládaných do úderných vět, pronášených s patričnou rychlostí i razancí. Pravda, divák, jenž si přišel namáhat mozek a popřemýšlet, se nedočká, ale zato bude odzbrojen hned na samém začátku drtivou silou přicházející v nezměrných kvantech ze škaredého (hercovo oblíbené slovo) jeviště. K velkému štěstí to není jeviště pod ŠKAREDOU stříškou. Ani tací, kteří nemají rádi kontakt divák–herec nemohou odmítnout nabídnuté pozvání na jeviště díky charismatu showmana. Jediný herec tak nahrazuje své komediantské kumpány civilisty a dává tak ochutnat kouzlo jeviště a reflektorů. Tsunami humoru však není jen zcela bezduchou snahou o pobavení nočních zájemců o divadlo, ale přímo překypuje moralizacemi, poselstvími, poučeními, moudry, radami a Bůh ví čím ještě. Patos a didaktičnost moralizací je shozena, pošlapána a znehodnocena jejich okamžitým degradováním pomocí mnohdy jednoduchých až přihlouplých vtipů, což je obrovské plus. Mozek přemýšlivého podivína vypíná při elektrizujícím šoku generovaným prazvláštním pohybujícím se dopravním prostředkem, který je nejen scénou, ba i loutkou, koněm, místem pro opření žebříku, válečným polem... Jen silná a vtipná historka o dědečkově pile je trochu navíc. Hodina uteče, nikdo ani neví jak. Zkrátka a dobře, není to představení pro Přemýšlivce obecné, ale i Chrudimským náročným životem zničené obecnstvo znovu k životu probouzející fontána precizně vtipného chaosu.

-SUD-

GASTRO-FAGI

COMIX

Porcování

OSTROV POKLADŮ

Viděli jsme představení s ohromným výtvarným vkladem (scénografie, marionety), za kterým je cítit kus poctivé práce v přípravě. Toto vše interpretováno souborem činoherním (ale s velmi kvalitní prací s loutkou), herecky velmi dobře vybaveným, jehož výkon je kompaktní a v nasazení opravdu beze zbytku. Nelze nezmínit zvláště herecký výkon Bena Guna a Jima Hawkinse.

Takto vybavená inscenace se přesto odvíjí spíše jako velmi výpravná, do detailu propracovaná тракce textu - přelustrovaná kniha, ve které je příliš vše vidět a na fantazii už nezbývá prostor. Myslím si, že tento problém je zakódován již v textu (jehož dramtizace jistě nebyla jednoduchá), který nepřináší ten základní důvod, proč zvolit loutku jako výrazový prostředek. Mohlo by se říci, že je snad příliš činoherní, ale

řekl bych spíš, že při jeho stavbě došlo k opomenutí některých dramatických bodů a větší prostor dostaly momenty více literární. Při zkoušení činoherní podoby by takto zkušený soubor, jistě záhy vše odhalil a pojmenoval. Loutka tak příliš často ilustruje již řečené a její největší potenciál zůstává skrytý. Inscenace pak bohužel postrádá tajemství, napětí, větší emocionální náboj, který pro Stevensonův román a jeho dramtizaci má a musí mít základní význam. Přimlouval bych se za mnohem větší a častější využití velkého hlasového potenciálu herců k dotvoření zvukové složky inscenace - více moře, větru, vrzání lodi během plavby a podobně, včetně eventuálního (překvapivého) narušení stereotypu zpívaných přestaveb, v duchu stupňování napětí - jiné tempo, text (brumendo) atd. Je to parta lodníků?

Je potřeba vyjádřit respekt k vaší práci a těšíme se na příští inscenaci.

Vrátá Šrámek

Ostrov pokladů

Chci nášup – 4,5 %

Překořeněné – 3 %

Prošlé – 7,5 %

UHO – 10,4 %

(připsáno – ale pěkné kulisy a zpěv)

Delikatesa – 10,4 %

Nedovařené – 1,5 %

Guláš – 1,5 %

(připsáno – poctivej)

Meduňka – 3 %

(připsáno diváky)

Výživné – 40,3 %

(připsáno – naprosto dokonalé!!!)

Dietní – 13,4 %

(připsáno – superiorní)

Vývar – 3 %

Lahodící oku! – 1,5 %

(připsáno diváky)

OSTROV POKLADŮ

Herci z Rakovníku přivezli svoji loutkovou prvotinu. Je úctyhodné, jak se naučili zacházet s loutkami. Jen mne mrzelo, že z jisté nepoučenosti vlastně loutkami sehráli činohru. Že zatím neznají postupy, jak hledat loutkoherecké akce, jak víc pracovat se zkratkou, nadsázkou, rekvizitami, světlem... Na druhé straně oceňuji, jak hlasově zvládli celý prostor divadla.

Věřím a doufám, že během pobytu v Chrudimi načerpali hodně inspirace, zkušeností, nápadů a chuti, aby se mohli pustit do nové práce.

Přeji vám hodně zdaru !

Martina Hartmannová

PS: Když loutkám podlepíte botičky (kůží, filcem), nebudou klouzat, budou lépe chodit.

KUGELSTEIN!

Inscenace Kugelstein! v podání pražského souboru Arnošta těžila svou sílu především z kvalitního zapojení živého hudebního plánu (kontrabas a akordeon, vlastní písně radúzovsky komentující děj), působivé výtvarné složky i z kvalitního loutkoherectví, díky němuž například věčně roztřesený Kugelstein opravdu ožival v uvěřitelnou postavu, za kterou divák přestával vnímat jeho vodiče. Inscenaci však coby celek sráželo několik problémů: ten podstatný se týká dramaturgie: text - který je sám o sobě spíše činoherního charakteru - je velmi dlouhý a upovídaný na to málo, co se v něm uděje. Tak jako Allen nenapsal román, ale povídku, i na divadle nemá daná zápletk (nemluvíme o tématu) nosnost hry, nýbrž dramatické anekdoty. Tím pádem v některých místech představení už notně padá řemen. Jaké oživení pak přináší schopnost loutkářské zkratky, ke které dojde při opakovaných návratech Kugelsteina na místo činu! Pocitu občasně rozvleklosti napomáhala rovněž poněkud „stydlivé“ herectví některých herců - výraznější artikulace, tečkování vět i situací, počítání s reakcí publika... to vše by opět posunulo laťku inscenace výše. Jako nepříliš šťastné se mi jeví zapojení zcižujících narážek na české realie (Vondráčková, Burian atd.). Pomínu věc osobního vkusu, každého pobaví něco jiného (a dobře mu tak!), problém ale nastává, když toto zapojení vnáší do inscenace spíše zmatek. Proč se do příběhu české realie dostávají není zřejmé, navíc se tyto zcižující prvky vzápětí „tlučou“ s těmi, které zůstaly zachovány z předlohy (narážky na zisk Oskara apod.). Inscenaci (možná se jednalo jen o toto konkrétní představení) by rovněž prospělo dočistit její samotný závěr. Dvě pointy příběhu (definitivní uvěznění v „knihovně klasiků“ kvůli infarktu obsluhy stroje a zároveň uvěznění v nevyžádané knize - učebnice španělštiny) se vzájemně trochu oslabují. Navíc ona informace o učebnici španělštiny, a tím pádem poslední pointa inscenace v námi sledovaném představení, takřka zanikla. A to je vzhledem ke kvalitám celku škoda.

Vít Peřina

KUGELSTEIN!

Ani se mi nechce věřit, že jsem viděla představení lidí, kteří nemají zkušenosti s loutkovým divadlem. Zvolili si několik typů loutek (marionety na nitích, malé marionety na drátě, manekýna - Daphne, loutku varietní - kouzelník Persky) a se všemi pracovali velmi dobře, uhráli zkratku, nebáli se ani loutkářských zcižováků (Kugelstein ve zmenšené podobě visí za nohy a komunikuje s Perskym, Kugelstein a Emma „jdou“ do restaurace na vyhlídku). Jen v místě, které bylo problematické a poněkud rozvleklé i textově (Emma se ocitá v Praze), se zdálo, že hercům „spadl řemen“ a i práce s loutkami byla nepřesnější, méně přesvědčivá.

Činoherní plán (psychoanalytik, prof. Medvěděnko) působil nejistě a rozpačitě, nejistý byl občas i hlasový projev.

Martina Hartmannová

PS: Nebojte se nechat doznít smích a potlesk v publiku, počkejte si, ať slyšíme každé vaše slovo. Chceme si ho užít!

KUGELSTEIN!

Moc příjemná, s lehkostí podávaná muzika, ve velmi dobré návaznosti na dramatické situace. Jen někde možná opustíte předeheru a běžte rovnou do písně - je v tu chvíli nosnější. Pozor na zdvojování efektů v kontrabas a hlasu - vysoká poloha. Druhá kniha by mohla být „krásnější“. Díky, těšme se na příští.

Vrátka Šrámek

Kugelstein!

Chci nášup - 10,6 %

UHO - 1,2 %

Delikatesa - 48,2 %

Nedovařené - 1,2 %

Pikantní - 14,1 %

(připsáno - mňam)

Vtipná kaše výborný :-) - 1,2 %

(připsáno diváky)

Kořeněné - 2,4 %

(připsáno diváky)

Výživné - 8,2 %

Nestravitelné - 8,2 %

(připsáno - bylo toho moc...)

∞ - 1,2 %

(připsáno diváky)

Dietní - 2,4 %

Vývar - 1,2 %

Vlna

Chci nášup – 40 %

(připsáno – Úžasné! a dva obrázky velrybek)

Delikatesa – 33 %

(připsáno – víborné)

Pikantní – 12,2 %

Drink přímořský – 1,7 %

(připsáno diváky a připsáno – zrovna když chci lagunu :-)

Výživné – 4,3 %

V pohoděě – 8,7 %

(připsáno diváky)

VLNA

Pražští Tate Iyumni připravili po loňském Krvavém kolenu další inscenaci nesoucí silné morální poselství. Hlavním tématem zdá se být tentokrát všudypřítomná lidská lhostejnost. Narozdíl od sevřeného příběhu v případě loňského hororového příběhu tentokrát soubor rezignuje na dramatickou stavbu a vlastně na dramatickост vůbec. Předkládá nám žánrově nevyhraněný volný sled obrazů a situací odehrávajících se na mořské pláži a v mořských hlubinách, v nichž jen tu a tam problikává nejasné napětí z možného příchodu „velké vlny“. Plážová idylka je střídána obrazy plujících kytovců, kterým hrozí vyhynutí, a občas do ní zasáhne nějaká vzrušující událost (žralok, na břeh vyvržená velryba). Některým situacím schází rozuzlení (ztracený „junior“), některé motivy nejsou uspokojivě vysvětlené, v popředí ležící černoška nebo snad sluncem „přepálená“ žena je pověstnou puškou, z níž se nakonec nevystřelí... Dojem jisté nedorečenosti a přešlapování na místě se ovšem zdá být pro inscenaci příznačný. Jako by se tematika lidské pohodlnosti, ležérnosti, neochoty reagovat, řešit problémy, zaujímat stanovisko či osobně se angažovat odrážela i v samotné kompozici inscenace. Pokud jde opravdu o důmyslný záměr souboru, přál bych si jen, aby byli tvůrci důslednější – zatímco některé motivy zůstávají neuzavřené, jiné jsou pečlivě vedeny k závěrečné pointě (vztah Mikea a Barbary).

Osobně jsem ale na hru ochotně přistoupil. Nechal jsem se představením volně unášet, tak jako to dělám u svých oblíbených nedramatických „bezdějových“ filmů (třeba těch od F. Felliniho či L. Buñuela). Oslabená dramatickост byla bohatě vyvážena neuvěřitelně precizní a vynalézavou scénografií plnou nápaditých mechanismů a okouzlujících obrazů a detailní a přesnou hrou s loutkou.

Můj zážitek jen mírně oslabují opakované fóry, které se brzy vyčerpají (plážový rastaman, který na všechno řekne jen „v pohodě“), zbytečné natahování některých dialogů, ale hlavně závěrečná „igelitová“ vlna, která se zcela vymyká z použité scénografie. Váhám nad perfektně „vystřiženým“ reggae songem, který je krásný, ale v rámci celku ho vnímám tak trochu „na efekt“.

Jakub Hulák

VLNA

Na souboru Tate Iyumni je velmi sympatické, jak moc věří v loutky – v jejich sílu, poetiku, opodstatnění. Těší mne sledovat „vychytávky“, drobné loutkové fóry, práci s rekvizitami (stínohry, barman koktejl míchající, ryba ulovená chlapcem, jízda surfařů a běh zamilované dvojice po otáčejícím se válci...).

A právě proto, že vím, jak jsou členové souboru zaujati loutkou, přála bych si, aby ještě mnohé akce dočistili. Někde se nepovedlo „dabování“, fázování textu a akce (záchrana velryby stále se zvětšující skupinou lidí a mluvené vstupy „čumilů“ v baru). Loutky na pláži mají jiný výrazový prostředek než beach-boys. To mi nevádí, sluší jim lehce nekoordinovaný pohyb, ale naproti tomu bych si přála opravdu přesnou práci s loutkami vpředu – jasná a ukončená gesta a pohledy.

Martina Hartmannová

PS: Prosím, nachystejte si světlo do stínohry před příchodem diváků, ať je neochudíte o překvapení.

VLNA

Velmi příjemná inscenace (jako Krvavé koleno), jen by to chtělo popotáhnout zvukový plán směrem k přesnosti a ještě větší radosti (i ve zpěvu). Zvuková podoba playbacku a vašeho reggae je velmi dobrá.

Vrátá Šrámek

Drobky z veřejné rozpravy dne čtvrtého července

Štěpán otevřel diskusi slovy

„Když je někdo ekonomicky závislý nemůže být umělec-
ky svobodný“, řekl nový ministr kultury.

Tate Iyumni, Praha: Vlna

Degustace

Viděli jsme výtvarně nápadité a i loutkoherecky vyda-
řené představení. Představení mělo silné téma. Mluvili
bychom o dramaturgii a kompozici.

Luděk Richter

Dlouho nevím, o čem to je, a nakonec mi to téma přijde
hrozně plakátově sdělený.

Vrátka Šrámek

Podobá se to hudební formě pastorále – hrozný horko,
ležíš pod stromem, všechno kolem vyhnívá a... nic. Vlast-
ně to je reggae.

Z diváků

Dlouhé čekání na pointy. Temporytmicky nedotažené
k tomu hnití, něco se tam děje hrozně rychle, něco zase
pomalu.

Irena Marečková

Když přijde vlna, je to jiný řád materiálu a přijde z vnit-
rozemí. Je to ropná vlna z vnitrozemí.

Jakub Hulák

Stejně jako loni jsem měl pocit, že tam byl jistý morální
apel, tématem je lhostejnost. Těžko se tam dá hovořit
o dramatické stavbě, je to spíš volnější řetězec situací. To
jsem ale přijal a stalo se mi to příznačným pro inscenaci.
Vyhánění by bylo třeba důsledněji dotáhnout.

Martina Hartmannová

Je to soubor, který ctí loutku a snaží se vymyslet, co
všechno se s loutkou dá udělat a mě baví sledovat ty
drobnůstky a ta kouzla. Jen detail - prstýnky a náušnice
na jevišti nepatří.

Dáda Weissová

Chápala jsem to jako nedějový film, ale potřebovala bych
tam nějaké majáky. Schází tam kontrast mezi těmi třemi
a tou pláží, je to celé v jednotném tempu, je to fajn, ale
po nějakém čase, kdy se tam ty fóry opakují...

Vítek Peřina

Byl jsem rád, že tam byla ta tečka na konci, po tý vlně,
protože vedle té lhostejnosti bylo pro mě tématem ply-
nutí času na té pláži.

Divadlo Arnošta, Praha: Kugelstein!

Degustace

Příjemné, svižné představení se zajímavým hudebním
vkladem, prací s loutkou a scénografií. Otázky, které
jsme řešily, byla délka textu, herecké otázky, některé ty
české aktualizace a pointu, případně její zpracování.

Jana Mandlová

Moc se mi líbila muzika, tím drivem, lehkostí, ale v druhé
půli, kdy se to má zrychlovat, tak se to naopak zpomalí.

Luděk Richter

Od okamžiku návštěvy Prahy mě to unavuje, tam se to
rozdrobí. Zároveň tam přijdou delší dialogy, které ta ma-
rioneta – v rámci svých i vašich možností – neunes.

Karel Šefrna

Líbilo se mi výtvarno, ty loutky. Bylo to z intelektuálního
prostředí univerzity, to se mi líbilo, to se málo vidí.

Vítek Peřina

Problém je délka textu, je tam potřeba škrtnat. Kacířsky
jsem se ptal, proč jsou ty forbiny loutkové, jediné loutko-
vé využití tam jsou ty zkratky, že to zrychlujete. Ten závěr
úplně zaniknul, španělštinu jsem nepochopil a jsou tam
dvě pointy.

J. K. Tyl, Rakovník: Ostrov pokladů

Degustace

Představení mělo ohromný výtvarný vklad, výborné
herecké vybavení, soubor je kompaktní, na to, že to
jsou činoherci, je práce s loutkou výborná. Bavili jsme
se taky, jak je vůbec celý ten příběh, ten text, převeden
do loutkové podoby, jestli je to postačující, to byla hlav-
ní otázka.

Z diváků

Příběh byl jednoduchý, text byl činoherní, potřeboval
bych loutky, které mohou mít nějaký výraz. Přestavby
byly skvěle řešené, ale občas se tam měnila jenom hně-
dá za zelenou.

Luděk Richter

Je to velký kus práce, ale myslím si, že loutky jsou moc
malé i na ten malý kus scény, co jste si tam vykrojili.
Je tam i problém mizanscény, svými prostorovými vzta-
hy loutky nevytvářejí význam. Dramaturgie akcentuje
podružné vtípky a ty dramaturgicky stěžejní věci jsou
přefrčené, že nevím, jestli jsou vůbec nějak motivované.
Ztrácí se tam ta dobrodružnost, to napětí.

Jirka Jelínek

Představení se mi líbilo, hodilo mě to do nálady četby
verneovek a podobných věcí.

Pepa Brůček

Když jsem to četl, přišlo mi to dlouhé. Těšil jsem se, že to
pro loutky zkrátíte, ale nakonec to bylo stejné jako, když
jsem to četl.

Z diváků

Když to hrály pidiloutky, bylo to mnohem živější, mělo
to spád, upoutalo mě to víc. Chyběla mi tam výrazně
akční scéna.

Martina Hartmannová

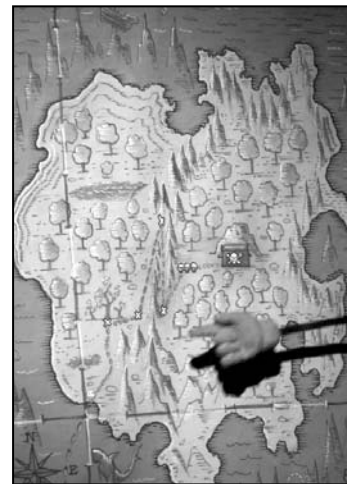
Přestavby by se mohly nahradit vysvíceným detailem,
který by tam mohl dodat tu akci, co tam scházela. Zdvo-
joval se tam text s akcí.

Luděk Richter

Ošidili jste se, když jste vypravěčem učinili loutku toho
malého kluka, vypravěč má být prostředník mezi dějem
a publikem.

Vítek Peřina

Hledám jediný důvod, proč je to loutkové, ať už je to
nadsázka, zkratka, karikatura nebo metafora. Scházela
tam snaha udělat loutkovou animaci, aby to ožilo, vy jste
tam ty lodě přinášeli téměř technicky.

Ostrov pokladů

Bylo senzační užít si sílu toho muž-
ství, co tam cáká.

(spokojená divačka o Ostrovu pokladů)

Druhé představení utrpělo post-gast-
ronomickou demencí. Z obou stran.

(co může udělat oběd s temporytmem)

Vlna

Můj žblept

KUGELSTEIN!

Scéna – moc pěkně upravený stůl. Pěkně se sedělo a přemýšlelo o tom, co bude dál. Na stole pak zachrastil starý suchar, který se chtěl smočit ve fajnové omáčce. Poslední část menu jsem ochutnal, ale nepoznal. Zdá se, že byla ze Španělska a že měla něco společného s opicí. Bylo to zakryté mříží – tak nevím.

OSTROV POKLADŮ

Hosty čekala dlouhatánská tabule plná chutných řezbovaných, řezaných a spojovaných překvapení. Sama hostina byla připravena téměř přesně podle původního Stevensonova receptu. Mezi jednotlivými mnohými obrazy – pardon, jídly – byly velice chutné, skvělé a překvapivé přestavby. Skvělé. Ale tak nějak mě ke konci napadlo, že čeho je moc, toho je příliš. Jako mnozí vzpomněl jsem si na dětství. I tehdy Stevensonova kuchyně chutnala.

VLNA

Byl jsem na hostině v 11,00 hod. Soubor kuchařů byl evidentně překvapen příchodem dětských strážníků. Po malé chvíli rozpačitého přešlapování se rozhodl. V tu chvíli začal čarovat jejich TROPICAL BAR. Výživný pokrm byl lehce stravitelný nejen pro dospělé ale i pro děti. Všichni si užívali střídání obrazů a skvěle připravené scény. Byla to radostná hostina. A po děkovačce byla poleva na talíři taky dobrá – taková sladkokyselá.

PS: Ta opálená dáma na pláži po celou dobu opulentní hostiny ani nehnula prstem. Kdo je jejím šéfem? Kdo jí vodil? Kolik má na hodinu?

Žvanivý duchodce J.B.

Jak vdát princeznu

Vlna

Pepkovy přílohy

Soubor Napopel, Chlumeck nad Cidlinou Hana Doskočilová: JAK VDÁT PRINCEZNU

Teprve po napsání svých poznámek jsem se dozvěděl, že v souboru dnes hrála jedna dívka zcela poprvé (zaskakovala za náhle onemocnělou). Zdá se, že pro soubor téměř sebevražedný podnik si prosadily samy dívky. Za to se před nimi s úctou skláním. Přesto přepisuji své původní poznámky.

Do hlediště přichází krásná děvčata plná energie a úsměvů a zjišťují pro svou agenturu u diváků jejich současný stav (vdaná, ženatý, má známost, nemá známost, známost marně hledá...). Ukázkou práce své agentury, kterou každá z děvčat pojmenovává jinak, neboť zcela jistě jde o agentur mnoho, nabízejí v následující pohádce. Jde o Princeznu (manekýn) která, aby se vdala, se během představení naučí z knihy od agentury vařit, z videa od agentury šít a nakonec se provdá, „aby měla děti a naučila se vyprávět legrační pohádky“.

Představení je spíš ilustrované vyprávění a schází v něm momenty divadelního dění. Možná i proto energie, která z dívek z počátku přímo tryskala, postupně ubývá a divák je odkázán na sledování drobných slovních humorů. To vše píšu s vědomím sympatického pokusu o maňáskové divadlo. Etuda videokurzu na šití (nebo spíš skeč?) není, bohužel, vystavěna a poněkud zaniká. Zajiskření nastává i při příjezdu prince Švandomila, který na svém koníčku (na kolečkách) hraje miniloutečkami minidivadýlko. I tento drobný příběh by však mohl být ukončen výraznější tečkou.

Poznámka ke scéně. Divák přicházející do hlediště vidí na jevišti seskládaný a přehozy přikrytý nábytek. Vpravo tuší pohovku, vlevo (asi na stole stůl) ční z přehozu vykukující nohy od stolu. Teprve dlouho po odchodu z představení jsem si uvědomil, že by to mohly být věže zámku. Nejsem si ale jist. A ta záhada nepřesně pojmenované scény mi trochu připomíná některé okamžiky z celého, i když přesně a čitelně zarámovaného, představení.

Pepek Příloha.

Pod pokličkou

Z pohádky O řepě se vyklubala Vlna

Včera jsme mohli vidět opravdu gurmánskou specialitu v podání souboru Tate Iyumni z Prahy. Po odehraném představení Vlna pozval soubor diváky, že se mohou podívat na loutky a scénografii. Také jsem se zařadila mezi zvědavce obdivující marionety vyřezané z turzeného polystyrenu, důmyslnou scénografii ze dřeva, pohyblivé vlny na moři jako vystřižené z miniaturního barokního divadla, a mechanismus tvorby stínohry vytvářející svět pod mořem. Zájem byl velký, a tak jsme se rozhodli, že pro nás všechny dotěrné zvědavce a loutkářské labužníky v rozhovoru se souborem osvětlím, jak inscenace Vlna vznikala. Nutno poznamenat, že členové souboru TATE IYUMNI, jsou velmi milí, uštřícní a vtipní lidé. Odpovídali všichni dohromady, jeden přes druhého.

Jak jste se dali všichni dohromady a kolik vás vlastně v soubor je?

Předem musíme říci, že nejsme divadelní soubor. Jsme odrostlí členové dětských oddílů organizace Kondor, skupina 14. Něco jako turistický oddíl se zaměřením na indiánskou tematiku. Jednoho dne jsme se rozhodli, že zkusíme hrát loutkové divadlo. Začali jsme s Indiánskými pohádkami, které jsme hráli s plošnými loutkami. Je nás v souboru hodně. Když si spočítáte všechny lidi, kteří jsou napsaní v programu, tak tolik nás je a ještě možná trochu víc.

Jak vzniklo představení VLNA?

Ve čtvrtek. Ne v sobotu. V pátek to bylo. Celý podzim jsme přemýšleli nad představením a nešlo to a nešlo. A blížil se čas přehlídky Tajtrlík, na kterou jsme se přihlásili. Byl konec ledna a my jsme řešili, že to asi vzdáme. Nic nás nenapadlo. Nebo že uděláme jenom nějakou krátkou patnáctiminutovou věc. Nějakou jednoduchou pohádku. Domluvili jsme se na pohádce na pohádce O řepě. Jak jsme se o tom společně bavili tak se postupně z řepy vyklubala velryba, pak pláž, pomoc velrybě na pláži a začalo se to vrstvit. Nápady pořád byly, ale času ubývalo. Přehlídka měla být za pár dnů. Nakonec to dopadlo tak, že generálku jsme měli vlastně jako premiéru na Tajtrlíkovi. Jeli jsme tehdy přes noc a když jsme hráli, barva na loutkách byla ještě mokrá. Já to sušila ještě před přehlídkou fénem. Potom jsme to samozřejmě ještě dodělávali. Pořád na tom pracujeme.

Jak vznikla výprava?

Víceméně všichni jsme dělali všechno. Každou hlavičku loutek dělal někdo jiný. A tři lidi ze souboru to dobarvili. Zkrátka kdo může, ten pracuje. Přijeli za náma kamarádi, tak hned dostali barvy a štětce a kaširovali.

Jak jste si potom rozdělili role?

Kuba vždycky hraje holky. A pak se to nějak v průběhu zkoušení konkretizuje kdo co. Především podle toho, kdo kde zrovna musí stát, kterou loutku musí držet atd. A kdo chce zkrátka hrát, ten hraje. Není hlavních rolí.

Jak vznikl text k této inscenaci?

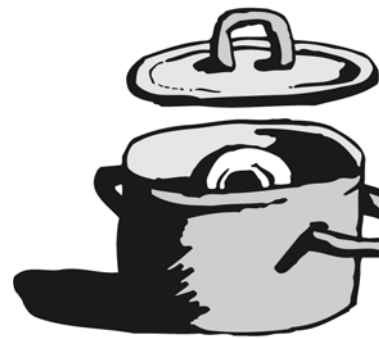
Tak nějak přirozeně jsme se rozdělili do skupin a jedna skupina vyřezávala loutky, druhá řešila ty technické věci a třetí dramaturgii. To, co jste dnes viděli je už 22 verze scénáře. Včera v noci v Kačence vznikaly ještě další úpravy.

Jak dlouho uděláte inscenaci na repertoáru?

Jelikož nemáme svou vlastní scénu, tak hrajeme když nás pozvou. Třeba Krvavé koleno jsme hráli nejvíc krát, asi 27 krát. Když máme čas a dáme se všichni dohromady, tak přijedeme. Ale někdy je to trochu problematické, protože mnozí z nás pracují, tak většinou můžeme hrát jen o víkendech.

A ještě jedna štouravá otázka. Co kdyby vám diváci na závěr nezatleskali, jak byste odehráli ten přídavek tzv. do titulků??

Dnes jsme ho zkusili takto poprvé. Když by nikdo nezatleskal, tak by nebyl přídavek. Byla by to jejich škoda. My víme, jak to končí.

Hannah Galet

Tajemství kuchyně

H (Hlas jako individualita člověka)

Přicházím a všichni odchází... Co to? Naštěstí ne kvůli mně, dnes dostali kluci volno a holky budou po jedné vstupovat do místnosti a procvičovat své monology, básně, povídky... Zkrátka to, co běžně recitují či hrají. Cvičení vypadá zhruba takto: lektorka Jana Konvalinková otevírá okno a vybízí seminaristku k zahledění se na římsu a k představě pódia, na němž „jako stojí“ a z nějž „jako mluví“. Seminaristka si vybírá začátek Čapkova Povídaní o pejskovi a kočičce. Tedy: „To bylo tenkrát, když ještě pejsek a kočička spolu hospodařili.“ Tuto zdánlivě primitivní větu seminaristka říká nejprve „jen tak“, poté je upozorněna, aby nezapomínala na zadní prostor těla a nepředbíhala hlasem gesta. Dále si pomáhá mačkaním balónku, tvorbou vzdušných „osmiček“ a stále opakuje tentýž text. Jana Konvalinková skutečně slyší vše! Každou nevyslovenou hlásku, každé předběhnutí. Zhruba po deseti minutách je spokojena a volá si další dámu. Ta si vybírá repliku z pohádky a jejím partem je monolog husy. A to už Jana nabádá: „Musíš mít nemotorné tělo, zobák. Hlavně ten zobák! A vnímej ho. Musím v hlase vidět i blány mezi prsty!“ Po chvíli, kdy je opět víceméně spokojená, by si ráda se seminaristkou vyzkoušela i něco „člověčího“. „No, mám tu text ovce. Je to ředitelka hotelu.“ Toto sdělení Jana příliš nechválí. „Tak ještě Suchého?“ ptá se seminaristka. „Jo, to by šlo!“ A opět stejný recept – tvorba osmiček s míčem, snaha o naléhavost v hlase a nepředbíhání. I pan fotograf reaguje: „Byla v tom síla.“ Ano, pokud něco jde ze semináře H, je to obrovská síla, energie... A jakoby symbolicky zazněl Suchého text „Žít nebo nežít.“ Jak příhodné.

Vanilka

Z

10.29 Bubnujeme, zpíváme a u toho se vrtime a nacvičujeme na utery. Tesťte se, je to mazec :-)

Agent Kerim

R

10.40 Porad v temném lese hledáme cestu – občas padnem do propasti, nebo do potoka či rybníka, slapnem na hada jezka, divočaka nebo motorku a k perníkove chaloupce ne a ne dorazit.

10.59 Konečně jsme u chaloupky a celou jsme ji rozebrali.

Agent Lipový květ

10.05 Potok. Skala. Propast. Divočák. Jenicek zahrnuje Marenku.

11.29 Slunce pali. Jezibaba se peče. Agenti Knedlík a Knedlíček

O

11.00 Vymejslení scenáře, zkousení představení a poslední dodelavky.

Agent Chilli

pokračování na straně 11

Seminář H

Seminář H

P (Pět P - Pozoruhodné Putovní Příběhy Polštářkových Panáků)

Titulní Polštářový Panáci jsou opravdu Pozoruhodní. Nejsou ale jediným středobodem semináře, je jím budování dramatických situací obecně, ale také hudba (o tu jsem byl bohužel ochuzen, neboť spolu-lektor Martin Švantner zrovna hrál představení). A tak mne při vstupu do učebny uvítal reprodukováný hudební doprovod, na který se zkoušely krátké improvizace, etudy, které se pokoušely využívat pohledy a gesta ve vztahu k rekvizitě. Nejprve sólové výstupy, pak ve dvojicích a větších skupinkách. Nejprve živí herci, pak polštářový panáci. Krásně tak vynikají možnosti i omezení loutek oproti civilnějším „živákům“. Blanka povětšinou chválí nápaditost svých svěřenců (přesněji řečeno svěřenkyň – na semináři jsou samé ženy), občas ale taky připomínkuje, usměrňuje. Polštářový panáci jsou kromobychřejmě roztomilí, kdesi napůl cesty mezi lidmi, kačery a tučňáky. Na závěr jsem z důvodu lichosti přítomných zapojen do dění i aktivně, a tak i já vymyslím ve dvojici různé varianty, jak lze pronést krátký dialog a rozvést jej ve sled živých obrazů.

Feferón

Seminář P

Seminář P

Skrytá ingredience

Rozhovor s účastníkem semináře H (Hlas jako individualita člověka) Agentem Vykutálenou borůvkou

Proč sis vybrala právě tento seminář?

Rozhodovala jsem se mezi Áčkem a Háčkem... Nakonec mi pro loutkové divadlo přišlo přínosnější zvolit seminář H. Umět ovládat hlas je přeci základ. Navíc se mi líbila charakterizace semináře – byla úplně jiná než ty, které byly dříve na LCH.

A splňuje očekávání?

Nejen splňuje, je přímo nad očekávání. Jsem moc spokojená. Každý den odcházím nadšená! Baví mě to. Rychle to utíká, s hrůzou jsem zjistila, že zítra je poslední seminář. Jindy jsem se modlila, aby tomu tak bylo...

Jak bys popsala vaši lektorku Janu Konvalinkovou?

Úžasná pozitivní ženská plná života a energie, optimismu a chuti pracovat s úplně každým. Chce pomoci rozvinout úplně každého. Je to bomba – ona je člověk, který miluje to, co dělá. Přejde nabitá a září – celý den září. Je štěstí tam být a něco si z ní brát. Cokoliv co dělá, ti předává. Není to učení – je to dávání.

Jak vypadal dnešní den?

Na začátku jsme opět leželi, uvolňovali se, prodýchávali – jako každý den. Poté to plynule přešlo do cvičení souhlásek – dnes v kombinaci se samohláskami. Pak nácvik na závěrečnou předváděčku – zpívali jsme vleže a užívali si pocit, kdy zvuk prochází celým tělem. Přesunuli jsme se i do stoje, abychom měli normální formu. Nakonec jsme se rozdělili – kluci a holky - a zkoušeli si každý svou část písně. A na úplný závěr jsme si procvičovali své role – monology nebo básně, a zkoušeli pracovat s prostorem při mluvení.

Jaká je skupina lidí?

Dobrá, sedm kluků a sedm holek. Rozumíme se, ač je tam velký věkový rozdíl. Všichni chtějí dělat a chtějí si co nejvíce odnést. Nikdo nemá problém s žádným úkolem, všichni zvládají vše. Na začátku někteří nechtěli zpívat, ale nakonec zpíváme všichni a zpíváme skvěle.

Vanilka

Rozhovor s účastníkem semináře P (Pět P) krycího jména Kuře Huku

Proč sis vybrala zrovna tenhle seminář?

Přišel mi nejzajímavější a myslím, že je to dobrá příprava, když se chci příští rok znova hlásit na DAMU.

Co všechno na semináři děláte?

Tak třeba jsme se učili pohledem vyjádřit emoci nebo situaci, sami a pak ve dvojicích. Samozřejmě je tam pak i ta hudební příprava, dneska měl zrovna Martin přednášku a je vidět, že je to učitel. Pořád tam všechno popisoval slovy, kterým nikdo nerozumí. Pak jsme si ještě dneska zkoušeli znova ty pohledy, tentokrát s těmi polštáři, potom jsme taky dělali etudy, znázorňovali jsme různé vlastnosti – agresi, stud, flegmaticnost...

O lektori, jsi s nimi spokojená?

Nadmíru. Blanka říká, že se vždycky bojí, kdo se jí tam přihlásí a pak byla šťastná, nebo alespoň vypadal šťastně, že prý jsme šikovní. Myslím, že když se člověk někam přihlásí, je to podobné, taky si říká, kdo to povede, jaké to bude, ale nakonec jsem velmi spokojená. Blanka je úžasná a Martin má dar muziky a skvěle doprovází všechno, co děláme. Taky jsme si zkoušeli se sami doprovázet a opravdu to není snadné, správně se do toho trefit.

Můžeme se těšit na nějakou závěrečnou prezentaci?

Určitě. Pomalinku se k tomu dostáváme, ale teď se stále ještě hlavně snažíme objevovat možnosti těch loutek. Ale asi zítra začneme, i když nevím, jestli to bude příběh nebo jenom etudky.

Hraješ s polštářovými loutkami poprvé? Jaké to je?

Poprvé. Hlavní na tom asi je, že moje ruka je jeho ruka, takže všechno, co s ní udělám, udělá i ta loutka. Ty polštáře mají spoustu možností, dá se s nimi třeba točit nad hlavou, ale třeba zase vůbec nemají nohy. Jsou to jenom polštáře s nosem, ani oči nemají, takže třeba ten pohled se musí vyjadřovat vlastně nosem.

Okurkuba

pokračování ze strany 10

S

11.13 Hrajeme pantomimické etudy s maskami.

Agent Kozel

H

12.20 Dnes jsme na uvod leželi a dýchali a cvičili snad všechny souhlasky. Zpívali jsme vleže, vklece, vestoje. Drželi si pritom jazyky.

Agent Lipový květ

A

9.55 Krize, telo stavkuje, snazime se ho privest k rozumu...

13.03 Tak uz zaciname pracovat na zaverecne predvadecke. Napad stiha napad tak se teste.

Vlazna Voda

F

Krize se dostavila. Jesteze nas nikdo nevidi, jinak by nas totiz poslali na psychologickou analyzu.

Agent Sunkofleskus

Moje specialita

Upekli: Jan Karaffa

Slova: krájet, aha, chuť, rozvařený, brambora (výběr autora)

Tupoň

Scéna: stůl, talíř a na něm celé oškrábané brambory (nalevo) a prkýnko, na něm maso a vedle sekáček (na pravo)

Vidlička: (stupňující se pohyb kolem talíře)

Nůž (příborový): (leží vedle talíře a ztěžka oddychuje – chrápe?)

Vidlička: No tak! Dělej už s tím něco!

Nůž: Hmm.?

Vidlička: Říkala jsem rozkrájet! Rozkrájet!

Nůž: Aha?!

Vidlička: Tupoň!

Nůž: (snaží se nakrájet brambory, ale honí je po talíři tak, že postupně všechny z talíře vyletí a zůstane tam pouze jeden)

Vidlička: (každý jeho neúspěšný pokus komentuje)

No vždyť jsem to říkala!

Tupoň!

A ještě nemehlo!

Nůž a ani krájet neumí! ...

Proč jsem si tě vlastně vzala?

To kdybys si vzala...

(kouká na druhou stranu stolu k prkýnku, kde sekáček brilantně a elegantně naseká kus masa a nějakou zeleninu, např. papriku, pažitku...)

Vidlička: Sekáči!

Nůž: (bezradně až zoufale se snaží rozkrojit poslední brambor na talíři) Tak mi pomoz!

Vidlička: No jo, už jdu! (po strkanici, štouchanici a neúspěšných pokusech společně rozkrojí **bramboru** a postupně ukládají kousky do úst – On si každý kousek vychutnává)

On: Má výbornou **chuť** a tentokrát není ani **rozvařený**! Miláčku!

Ona: Podívej se co jsi udělal ty...ty..... ty.....

On: No?!

Ona: Tupoň!

(začne hrát hudba a vidlička, nůž i sekáček létají vzduchem – tančí)

Neměli byste psát o Kašpárkovi na skalním hladu, protože to je proti Labužníku.

(komentář)

Zlý pes řekne „ach, ach, ach, to mě to bolí, asi budu muset k doktorovi“. No to je teda katarze.

(z diskuse)

A nemohli by tu amatérskou scénu vést profesionálové?

(postřeh zklamané divačky)

Upekla: Dáda Weissová

Slova: loupat, kapr, dršťková, flus, dýně.

Kdo bydlí v dýni?

Veselá loutková pohádka se smutným koncem

Osoby:

Kaprárek

Obraz 1.

Na scéně je obrovská vydlabaná dýně plná dršťkové.

Kaprárek si obléká čepičku s rolničkami a vesele se směje. **Flus** se do ploutviček a začíná si **loupat** šupinky a ty postupně plavným pohybem odlétají do stran.

Kaprárek: Bude má, nebude má, bude má, nebude má, bude má, nebude má, bude má, nebude má, bude má, nebude má, nebude má, nebude má, bude má, nebude má, bude má, nebude má, bude má, nebude má...

(To dělá tak dlouho, až jsou všechny šupinky oloupané, je potřeba myslet na to, aby šupinek bylo tolik, aby na poslední vyšlo slovo nebude má, pokud by to nevycházelo je potřeba udělat loutkářský trik, jako že se jedna šupinka loupe, ale ve skutečnosti se ponechá na kůži, aby to právě vyšlo.)

Kaprárek: (přestane se smát a velmi pomalu až udiveně) N e b u d e?! (velmi pomalu až udiveně odchází a stále se otáčí za dýní, až zmizí)

Konec

Hra se dá výborně inscenovat se skupinou malých dětí (věk 4-5 let, počet 254 nebo podle počtu šupin na Kaprárkovi), každé si pak vodí svou šupinku. Pokud bude věk vyšší mohou vodit i dvě.

Neviditelní kuchaři

Jitka Pelikánová - uvaděčka v Divadlo Karla Pippicha

Loutkářská Chrudim...

Moc se na ni těším! V uvaděčském týmu jsem sice jedna ze služebně nejmladších (letos teprve popáté), ale líbí se mi atmosféra. Jak se všichni sejdou... potkám zde známé... A je skvělé, že je Chrudim plná lidí!

Chodíte na představení?

Samozřejmě, i během celého roku!

A máte ráda loutkové divadlo?

Mám. Ale je fakt, že jej vidíme právě až během tohoto festivalového týdne.

Jaroslava Štursová - uvaděčka v DKP, MEdu a Spolkovém domě

Po kolikáté už uvádíte Loutkářskou Chrudim?

Po osmnácté za sebou.

To je slušné číslo a jaký je kolektiv?

Dobrý.

Co pro vás znamená Loutkářská Chrudim?

Především vzpomínky na mládí. Jako malá holka (než jsem vyšla školu) jsem hrála v Divadle míru maňáskové divadlo. Později jsem chodila s dětmi a vnoučaty. Jinak je to hlavně o setkání. Za ta léta zde mám spoustu známých, ale už jich nepotkávám tolik. Mění se osazení. Navíc nejsem jen uvaděčka, občas tu fungujeme jako průvodkyně, když radíme lidem, kam mají jít.

Díváte se na představení LCH?

To víte že ano! Třeba dnes – Ostrov pokladů – moc hezké divadlo. A včera ti Čerti ve Spolkovém domě, taky nádhera.

Jaké divadlo máte ráda?

Mám ráda jakékoliv, hrané klasickými loutkami – a maňásky především. Vždyť jsem s nima hrála! A líbí se mi veškerý doprovodný program, hlavně koncerty! Včera tu Ulrychovi, ti mě potěšili.

A máte nějaký oblíbený divadelní soubor?

Střípek, rozhodně ten! Moc se mi líbil třeba Kouzelný mlejn.

Co diváci – jací jsou?

Během Loutkářské Chrudimi velmi kultivovaní. Ale během roku je to hrůza – zvláště na školních představeních.

A máte nějaké přání?

Mám. Přála bych si, aby na festivalová představení chodilo více Chrudimských. Myslím, že dříve je to více bralo. Že to tu víc žilo. Ale je dobře, že se veškerý doprovodný program koná u divadla a ne na náměstí, jako dříve. Máme to blíž!

Vanilka

Nežer ty dežerty!

(milý své milé v restauraci)

Moudel plná prder, když mluvíš ty.

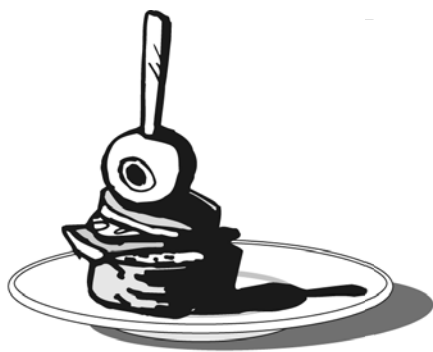
(milý své milé v restauraci)

Jsem zahleněný do sebe.

(po probdělé noci na Kačence)

Vanilka

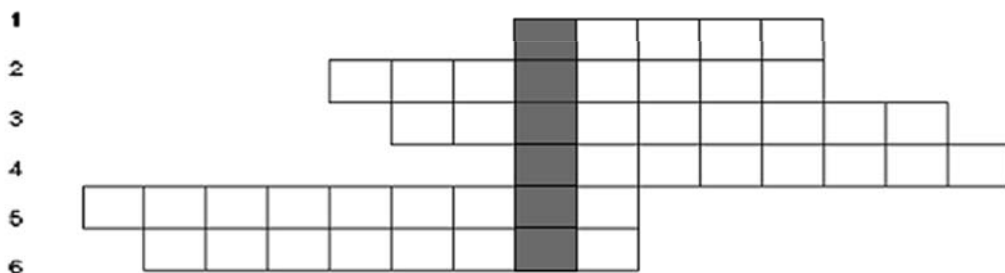
Jednohubky

Jednodenní (opět tématická) tajenka:

Typická česká jídélka

1. Míchanice
2. Sýr s plísni na povrchu
3. Velká švanda s houbami a vejcem
4. Dědova manželka z veky
5. Vošouch, Krapáč či Škrampata...
6. Kátiny kámoši

IX. přehlídka individuálních výstupů s loutkou

I. kategorie (jednotlivci)

Jan Havel

Vlk, koza a kůzlátka

LS Srdíčko, Vysoké Mýto

Lenka Jandová

O Kašpárkovi

LS Před branou, Rakovník

Jana Werdichová

Individuální zpověď loutky

LS Kašpárkova říše, Olomouc

II. kategorie (studenti ZUŠ)

Jakub Maksymov, Jarka Holasová

Kdo to byl?

ZUŠ Jaroměř

Pavel Mareš

Pásek

ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové

Monika Něměčková, Edita Valášková

Dvě

ZUŠ Jaroměř

III. kategorie

(dvou a tříčlenné skupiny)

Petr Douda, Jakub Navařík

Velký kulový

LS Sokol, Přerov

Michal Škopán, Kateřina Hejtmanová

To

Zuzana Salabová

LS Na židli, Turnov

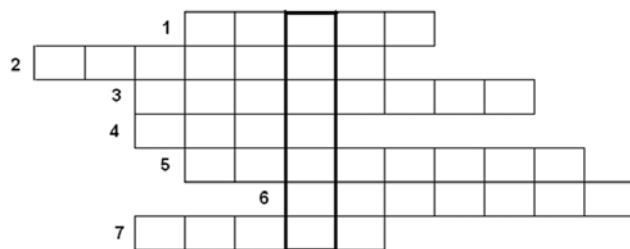
Martin Hacker, Markéta Lanková

Eskamotér

LS Jiskra, Praha

Tajenka od Luštěninky na téma grilování

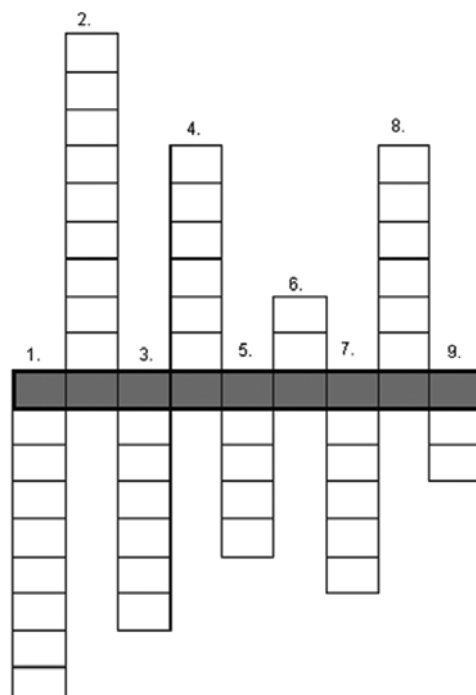
1. opalovací lehátko pro maso
2. grilovaný cukr
3. druhé jméno grilování
4. bez něj by se nepeklo
5. lázeň pro maso
6. smíchaný tekutý společník
7. plátek masa

Jednodenní (opět tématická) tajenka:

Už se blížíme do finíše, tak ať se vám to pěkně skládá...

1. Na co si dá Američan javorový sirup?
2. Jaká šťáva chutnala Gumídkům?
3. Delikatesa?
4. Kynuté sladké pečivo, které se stalo předlohou pohádky?
5. Počáteční stádium vývojového cyklu mnoha druhů ptáků, plazů,...
6. Omáčka
7. Slavný český režisér, zakladatel Divadla za branou?
8. Český loutkový divadelník, narozený r. 1775
9. Apetit

Dobré zažívání

Vstřícná, třebaže se tváří

„Přísný zákaz braní kol a kočárků do budovy divadla“ – to je nápis, který mě hned po příjezdu na Loutkářskou Chrudim vyděsil a rozladil. Chrudim nepřátelská dětem? To snad není možné! A naštěstí opravdu není.

Každé ráno s Matyášem začínáme kuželkami za bílým stanem. Pokaždé mě fascinuje, jak jsou vyrovnané do úhledné hraničky pod stromem – asi jsme po ránu první hráči... Zvládneme ty hrubě vyřezané a mnohými ranami otřískané figury postavit a porazit snad dvacetkrát. Pak následuje houpačka a než přijdou slečny s loutkami pro děti, kopeme fotbal. Dětský koutek je zkrátka bezvadný. Včetně chůd a panáků, do kterých se tu a tam strefíme míčkem.

Vstřícná k dětem je i obsluha stanu či personál hotelu Alfa. V muzeu loutek se to jaksi předpokládá samo sebou: a skutečně ani tam jsme nebyli zklamáni.

Ve Spolkovém domě žádná výhrůžka nevisí a paní uvaděčky jsou nejen vstřícné k dětem, ale taky ochotné dohlédnout na odložený kočárek.

Loutkářská Chrudim je tedy vstřícná i k malým dětem, třebaže se na první pohled tváří nepřátelsky.

Vojt-jiška

Glosa

Diskuse...

Mně se to líbí. - Mně se to nelíbí. - 1:1 Mně to tak sedí. - Mně to tak nesedí. - 2:2 - Co s tím dál? Nestačilo by udělat skóre kdo rád guláš a kdo buchtičky se šodó?

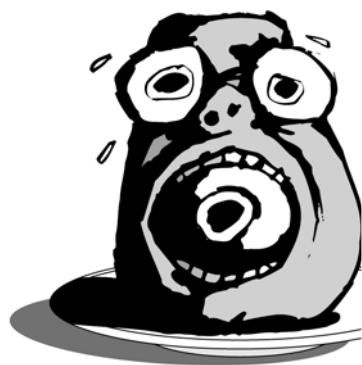
Barevnost scény je funkční vzhledem k pojetí loutek, ale zdá se mi zbytečné kombinovat to se stínohrou. - Mně naopak barevnost scény připadá naprosto přesná. - *Posloucháme se? Vnímáme se? Nemíjíme se?*

Škoda, že z toho Romea a Julie úplně vymizela láska. - Pro mě to ale o lásce vůbec není. - *A o čem teď?*

To téma je zajímavé. A aktuální. - *A které?*

Celá inscenace je pro mne tématicky silná, má výbornou stavbu, vedení temporytmu, herci jsou tvární a přitom přirození, scénografie pomáhá sdělit téma hry a pro herce je velkou pomocí, hudba skvěle akcentuje všechny důležité momenty... Jenom bych vypustil závěrečné poučení ve slovech. - A nemohli bychom soubor taky nějak pochválit? - ???

-rr-

Zveme vás

Na ukázky práce seminaristů

5.7. v 19:30 Na schodech DKP

Fagi

6.7. v 10:00 Velký sál DKP

- 1 – S – Stvoření světa
- 2 – P – Pět P. Pozoruhodné Putovní Příběhy Polštářových Panáků
- 3 – H – Hlas jako individualita člověka
- 4 – R – Rodiče s dětmi
- 5 – Z – Zvuk-Hlas-Divadlo
- 6 – O – Od nápadu k inscenaci
- 7 – A – Anatomie rytmu v prostoru a čase

od 11:00 do 18:00 DKP v suterénu

K – Kostýmní etudy neboli Tělo jako scéna, výstava

Pozvání

Rada SAL SČDO a její předseda Jan Pém vás zve na úterý 6.7. 2010 v 10.00 hodin v klubovně v přízemí Divadla Karla Pippicha na výjezdní zasedání a zároveň setkání všech přítomných vedoucích loutkářských souborů, loutkářů a hostů k popovídání si o práci, radosti a těžkosti v loutkářských souborech. Zároveň zve skupina amatérských loutkářů na finále individuálních výstupů s loutkou v Divadle Karla Pippicha 6.7. 2010 v 15.00 hodin ve velkém sále.

Katův šleh

Rámus kolem Marčíka

Festival loutkových filmů

13.00

7. pásmo – Jan Švankmajer 1.
46 min.

Byt

režie: Jan Švankmajer

Kostnice

režie: Jan Švankmajer

Leonardův deník

režie: Jan Švankmajer

Možnosti dialogu

režie: Jan Švankmajer

17.00

8. pásmo – Švankmajer 2.
54 min.

Mužné hry

režie: Jan Švankmajer

Tma, světlo, tma

režie: Jan Švankmajer

Zahrada

režie: Jan Švankmajer

Zánik domu Usherů

režie: Jan Švankmajer

21.00

9. pásmo – Karel Zeman 1.
37 min.

Kouzelný svět Karla Zemana

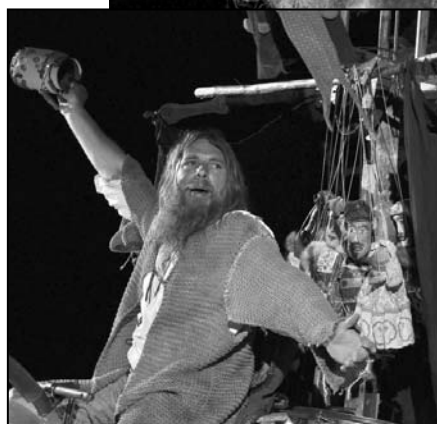
režie: Zdeněk Rozkopal

Pan Prokoup detektivem

režie: Zdeněk Rozkopal

Inspirace

režie: Karel Zeman

PROHLÍDKY MĚSTA S PRŮVODCEM

zdarma

5., 6. a 7. 7. 2010

Sraz před infocentrem na Resselově
náměstí vždy ve 14 hodin

Délka prohlídky 1 – 1,5 hod.

Ranní a večerní inkarnace Víti Marčíka

Labužnicky slova servírují: **Hana Galetková** (vrchní), **Petra Hlubučková** (servíruje) a **Jacques Joseph** (servíruje).
Labužnické nádobíčko obsluhují: **Michal Drtina** (láme a fotí), **Tomáš Volkmer** (grafiku tvoří) a **Ivo Mičkal** (divadlo fotí).
Tiskne Atelier 18 s.r.o. Chrudim. Neprošlo jazykovou úpravou!